

Bilag til Forsl. t. L. om Aktieselskaber.

Bestyrelsens Handlemaade osv., selv om dette i de enkelte Tilfælde faktisk er til Skade for Selskabet. At denne Majoritetens Ret dog ikke bør være ubegrænset, derom har der i nyere Tid i Lovgivning og Videnskab været Enighed. Bortset foreløbig fra de nedenfor omhandlede Tilfælde, i hvilke det antages, at hver enkelt Aktieejer bør have Veto, er det almindelig anerkendt, at der undertiden maa kræves større Garanti for en truffen Beslutnings Forsvarlighed end den, som den simple Stemmeferhed frembyder. Hvor dette er anerkendt, er det næsten altid gennemført paa den Maade, at der til gyldig Beslutning kræves en særlig Stemmeferhed (kvalificeret Majoritet), i Reglen yderligere betinget af, at en vis Del af Aktiekapitalen deltager i Afstemningen eller dog er repræsenteret paa Generalforsamlingen.

Det er nu almindeligt at opstille denne Fordring for enhver Forandring i Vedtægterne; saaledes er det ogsaa gjort baade i det norske Udkasts § 73 og i den svenske Lovs § 33, 2det Stykke. Det maa dog vistnok siges at være betænkeligt at foreskrive dette som ubetinget Regel. Vedtægterne indeholde oftest mange Bestemmelser, der ikke i nogen Maade kunne siges at være af indgribende Betydning for Selskabets Forhold. Paa den anden Side er det næppe gørligt at sammenfatte alle de Bestemmelser, om hvilke dette gælder, i en almindelig, for alle Forhold passende Formulering, og det er derfor formentlig det naturligste at overlade denne Afgørelse til Vedtægterne selv. Dette synes saa meget mindre betænkeligt, som disse dog oprindelig fastsættes ved simpel Stemmeferhed paa den konstituerende Generalforsamling. Udkastets Regel derom i § 58, 1ste Stykke, er derfor — i Lighed med den tyske Lovs § 275, 1ste Stykke, — givet saaledes, at den lader Plads aaben for modstaaende Bestemmelser i Vedtægterne. Derimod er der i Overensstemmelse med det norske Udkast (§§ 77 og 85) og de nyere Aktielove opstillet Fordring om en vis kvalificeret Majoritet til Beslutning om Selskabets frivillige Opløsning (§ 63) og om Sammensmeltning med et andet Selskab og hvad dermed staar i Klasse (Udkastets §§ 68, jfr. 69 og 70). Om disse Beslutningers indgribende Betydning for Selskabets Forhold kan der ikke være nogen Tvivl, og de ere efter deres Art lette at udsondre og afgrænse fra andre. — Naar Udkastet dernæst i visse Tilfælde tillægger en nærmere bestemt Minoritet Ret til at afgøre visse Spørgsmaal, da er dette i Virkeligheden kun et Udtryk for væsentlig den samme Tanke, som fører til for andre Tilfælde at opstille Fordringen om en særlig Stemmeferhed. Det betyder nemlig blot, at en Minoritet af en vis Størrelse ikke af Majoriteten skal kunne tvinges til at finde sig i Afgørelser, der meget ofte ville være skadelige for Selskabet. Udkastet indeholder Bestemmelser af denne Art i § 48, 3die Punktum (naar to Trediedele af Aktiekapitalen ere tabte, er Opløsning af Selskabet præsumtivt den fornuftigste Handling, og der kræves derfor en kvalificeret Majoritet til at beslutte dets fortsatte Bestaaen), samt i §§ 11 og 20 (en Minoritet kan beslutte Udvalgs Nedsættelse til Prøvelse af visse Forhold, idet Majoriteten i disse Tilfælde ikke har noget naturligt Krav paa at hindre Sagens fulde Oplysning). Her kan ogsaa mærkes § 56, 2det og 3die Stykke (ikke enhver Majoritet bør, hyppigst til Skade for Selskabet, have Ret til at tilstaa Indemnitet). Der kunde i de nævnte Tilfælde endog rejses Spørgsmaal om at give den enkelte Aktieejers den en vis Minoritet indrømmede Ret. Dette vilde dog næppe være praktisk, idet det vilde indeholde en Fare for Rettens Benyttelse paa rent chikanøs Maade, af Hævngerrighed, Særhed eller blot og bar Oppositionslyst eller som Udslag af en sygelig Forsigtighed. I Kravet om en Minoritet af en vis Størrelse ligger der derimod altid en Garanti for, at Modstanden mod Flertallets Ønsker ikke helt savner fornuftig Motivering.